

แบบฝึกเสริมทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำ สัมผัส และคำ คล้องจอง

เล่ม
๓

นางสาวปวีณา แก้วทอง

ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม

อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๑

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อเสริมประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ ๓ และพัฒนาการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ตามแนวความคิด หลักจิตวิทยา และกฎการเรียนรู้ตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี เช่น การเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับระดับชั้นและความสามารถของนักเรียน ภายในแบบฝึกเสริมทักษะจะมีภาพประกอบน่าสนใจ โดยจัดทำเป็นรูปเล่มทั้งหมด ๓ เล่ม ดังนี้

เล่มที่ ๑ เรื่องความรู้เบื้องต้นของกลอนสุภาพ

เล่มที่ ๒ เรื่องฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ

เล่มที่ ๓ เรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง

เล่มที่ ๔ เรื่องเรียนรู้เสียงท้ายวรรค

เล่มที่ ๕ เรื่องการแต่งกลอนสุภาพ

เล่มที่ ๖ เรื่องวางแผนการแต่งกลอนสุภาพ

เล่มที่ ๗ เรื่องก้าวสู่การเป็นนักแต่งกลอน

การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพประกอบด้วย คำแนะนำสำหรับครู คำแนะนำในการเรียน สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน รายละเอียดของเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และแบบทดสอบหลังเรียน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพเล่มนี้ จะสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียน ในด้านการพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาไทยรวมทั้งสามารถสร้างจิตสำนึกที่ดี ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทย มีความรัก ความหวงแหน และภาคภูมิใจในภาษาประจำชาติตลอดจนการอนุรักษ์ภาษาไทยให้เป็นสมบัติของชาติสืบต่อไป

นางสาวปวีณา แก้วทอง

สารบัญ

	หน้า
แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (เล่ม ๓) เรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง	ก
คำแนะนำสำหรับครู	ข
คำแนะนำในการเรียน	ค
แผนภูมิตำดับขั้นตอน	ง
จุดประสงค์การเรียนรู้	จ
แบบทดสอบก่อนเรียน	๑
ใบความรู้เรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง	๔
แบบฝึกทักษะชุดที่ ๑ หาคำคล้องจอง	๑๕
แบบฝึกทักษะชุดที่ ๒ เขียนคำคล้องจอง	๑๖
แบบฝึกทักษะชุดที่ ๓ เขียนคำสัมผัสสระ	๑๗
แบบฝึกทักษะชุดที่ ๔ เขียนคำสัมผัสอักษร	๑๘
แบบฝึกทักษะชุดที่ ๕ ฝึกทักษะสัมผัสสนอก	๑๙
แบบฝึกทักษะชุดที่ ๖ ฝึกทำคำคล้องจอง	๒๐
แบบทดสอบหลังเรียน	๒๑
บรรณานุกรม	๒๔
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน	๒๖
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	๒๗
เฉลยแบบฝึกทักษะชุดที่ ๑ หาคำคล้องจอง	๒๘
เฉลยแบบฝึกทักษะชุดที่ ๒ เขียนคำคล้องจอง	๒๙
เฉลยแบบฝึกทักษะชุดที่ ๓ เขียนคำสัมผัสสระ	๓๐
เฉลยแบบฝึกทักษะชุดที่ ๔ เขียนคำสัมผัสอักษร	๓๑
เฉลยแบบฝึกทักษะชุดที่ ๕ ฝึกทักษะสัมผัสสนอก	๓๒
เฉลยแบบฝึกทักษะชุดที่ ๖ ฝึกทำคำคล้องจอง	๓๓

แบบฝึกเสริมทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๓

เรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง

คำแนะนำสำหรับครู

เมื่อครูผู้สอนได้นำแบบฝึกเสริมทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพไปใช้ ควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ทดสอบความรู้ก่อนเรียน เพื่อวัดพื้นฐานความรู้ของนักเรียนแต่ละคน
๒. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้
๓. หลังจากสอนเนื้อหาแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อประเมินความรู้แต่ละเรื่อง
๔. ควรให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะ ภาคปฏิบัติครูดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
๕. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน หลังจากให้นักเรียนเรียนจบในแต่ละเล่ม
๖. ใช้เป็นสื่อการสอนสำหรับครู
๗. ใช้เป็นแบบเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเสริมความรู้ด้วยตนเอง

คำแนะนำในการเรียน

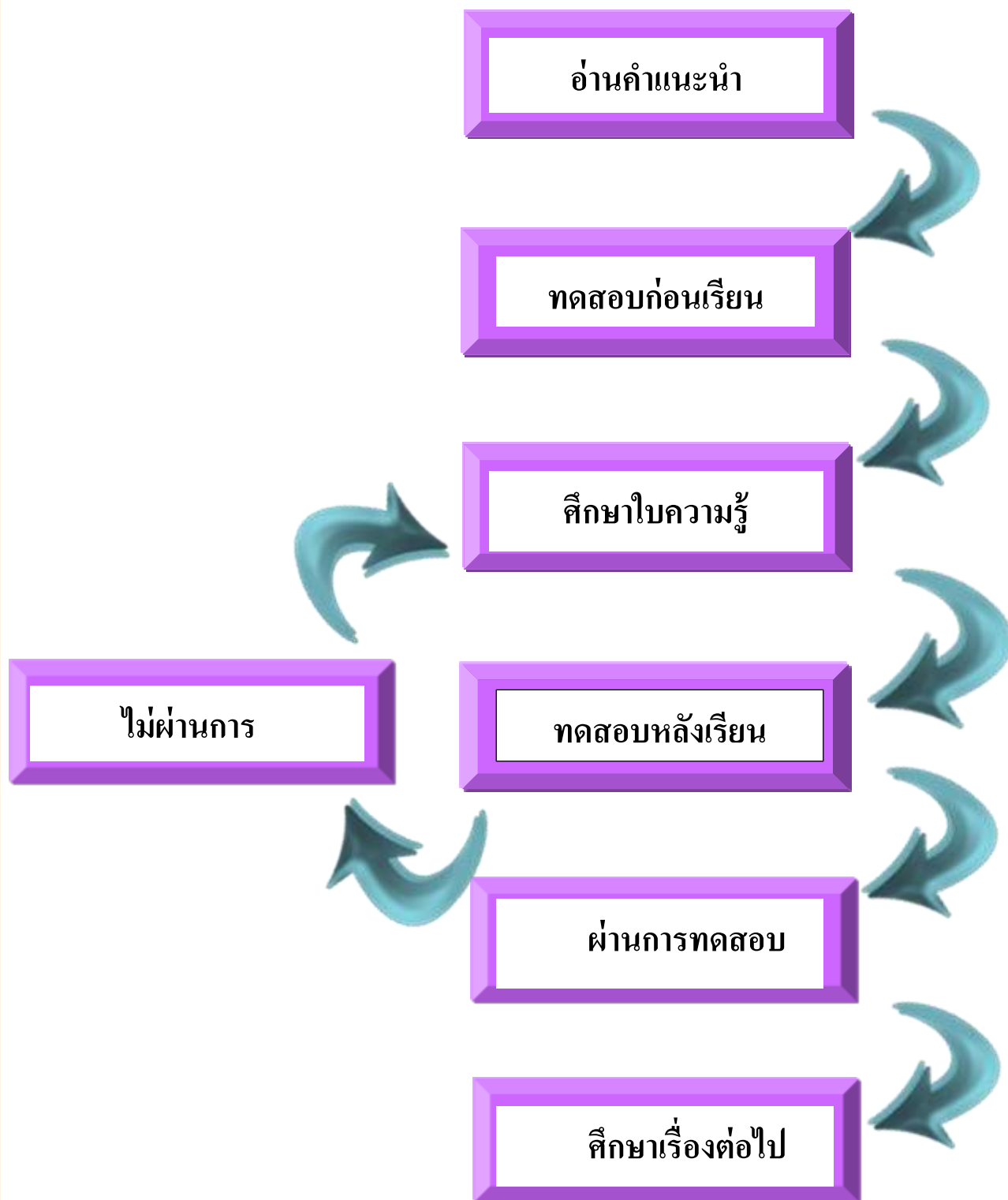

แบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้ สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองและปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

๑. นักเรียนควรศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อน เพราะจะได้ทราบว่าเมื่อศึกษาจนจบเนื้อหา นักเรียนจะมีความรู้เรื่องใด
๒. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนตามความเข้าใจของตนเอง พยายามทำให้เสร็จตามกำหนดเวลา
๓. ศึกษาใบความรู้เรื่องกลอนสุภาพให้เข้าใจ หากมีข้อสงสัยในการใช้แบบฝึกทักษะ ให้ถามครูผู้สอนทันที แล้วจึงทำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
๔. เมื่อทำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพครบทุกแบบฝึกแล้ว จึงตรวจคำตอบของตนเองจากเฉลยในภาคผนวก หากตอบคำถามผิดให้ย้อนกลับไปศึกษาใบความรู้เรื่องกลอนสุภาพ แล้วตอบคำถามใหม่อีกครั้ง
๕. การศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้เรื่องกลอนสุภาพนั้น นักเรียนควรศึกษาด้วยความละเอียดรอบคอบ หากรู้สึกเหนื่อยควรหยุดพักสักครู่ เพราะแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพนี้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
๖. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพครบแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน หลังจากนั้นเปรียบเทียบผลการเรียนของตนเอง จากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีมากขึ้นในเรื่องใดบ้าง
๗. การศึกษาแบบฝึกทักษะเล่มนี้จะไม่บรรลุผล ถ้าหากนักเรียนขาดความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติกิจกรรม

แผนภูมิลำดับขั้นการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
ม.๒/๓ การแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกชนิดของคำสัมผัสได้
๒. เขียนคำคล้องจองและคำสัมผัสได้

แบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบก่อนเรียน ฉบับนี้ ใช้ทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ ๒๐ นาที
๒. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับในช่อง ☐ อักษร ก , ข , ค และ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียว ในกระดาษคำตอบ

๑. คำประพันธ์นอกจากบังคับสัมผัสแล้ว ข้อบังคับที่กลอนต้องมีได้แก่ข้อใด

- ก. เสียงพยัญชนะ
- ข. เสียงสั้นยาวของคำ
- ค. เสียงวรรณยุกต์
- ง. เสียงหนักเบาของคำ

๒. ในการแต่งคำประพันธ์ทุกชนิดข้อใดที่ขาดไม่ได้

- ก. สัมผัสนอก
- ข. สัมผัสใน
- ค. เสียงวรรณยุกต์
- ง. เสียงหนักเบา

๓. กลอนวรรคใดมีสัมผัสสระมากที่สุด

- ก. ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร
- ข. อนิจจาโอ้ว่าความรักเอ๋ย
- ค. จะไปตามมาไหว้นะศิษย์นะ
- ง. ยามปิดภาคคิดถึงตรึงใจยิ่ง

๘. คำสัมผัสหรือคำคล้องจองที่เชื่อมโยงรับสัมผัสถึงกันในระหว่างวรรคหนึ่งกับอีกวรรคหนึ่ง คือสัมผัสชนิดใด

- ก. สัมผัสนอก
ข. สัมผัสใน
ค. สัมผัสระหว่างบท
ง. สัมผัสระหว่างวรรค

๕. คำสั่งพัสดุหรือคำค้ำนองของที่เชื่อมโยงรับสั่งพัสดุภายในวรรคเดียวกัน คือสั่งพัสดุนิตใด

- ก. สัมผัสนอก
ข. สัมผัสใน
ค. สัมผัสระหว่างบท
ง. สัมผัสระหว่างวรรค

৯০.

০০০০০০০০	০০০০০০০০
০০০০০০০০	০০০০০০০০
০০০০০০০০	০০০০০০০০
০০০০০০০০	০০০০০০০০

จากภาพคือส้มผัสใจของกลอนสุภาพ

- ก. สัมผัสนอก
ข. สัมผัสใน
ค. สัมผัสระหว่างบท
ง. สัมผัสระหว่างวรรค

ใบความรู้
แบบฝึกเสริมทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

คำสัมผัส

คำสัมผัส หมายถึง คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน การแต่งกลอนจะต้องมีคำสัมผัส หรือคำที่มีเสียงคล้องจอง จึงจะทำให้กลอนมีความไพเราะ

โดยแบ่งลักษณะคำคล้องจองออกเป็น ๒ ประเภท คือ

คล้องจองโดยอาศัยรูปของสระ หรือเรียกว่า สัมผัสสระ

คล้องจองโดยอาศัยรูปของพยัญชนะ หรือเรียกว่า สัมผัสอักษร

คำคล้องจองด้วยสระ หมายถึง คำที่มีเสียงสระเหมือนกัน เช่น

สระอะ ได้แก่ กะ ขะ คะ จะ ตะ ดะ ปะ อะ
สระอา ได้แก่ กา ขา ตา นาสา ยา हा आ
สระอี ได้แก่ ชี ดี คี ที ปี ฝี รี สี
สระอุ ได้แก่ กู้ ขู่ คู้ งู้ จู จู้ จู้ หู
สระเอ ได้แก่ เก เข เซ เณ เท เล हे
สระเอีย ได้แก่ เกลีย เมีย เพลีย เลีย เตีย
สระเอือ ได้แก่ เกลือ เมื่อ เชื้อ เหลือ เจือ เปื้อ
สระอัว ได้แก่ ครัว มัว ตัว รัว หัว วัว
สระไอ ได้แก่ ไก่ ไข่ ใต้ ไม่ ไป ไว้
สระเอา ได้แก่ แก้ว เข้า เจ้า เรา เตา เสา

คำคล้องจองสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน เช่น

สระอิ + ง ได้แก่ ชิง จริง ชิง หึง ดิง ทิ้ง นิ่ง ปิ้ง ผิง พริง ยิง ลิง วิง
สระออ + น ได้แก่ กลอน ขอน รอน ช้อน งอน ช้อน ดอน ต้อน ถอน
สระอุ + ม ได้แก่ กุม ขุม หลุม ชุม รุม มุม สุม ชุ่ม ลุ่ม หุ้ม

คำคล้องจองสระหลายพยางค์ เช่น

๒ พยางค์ ได้แก่ เปลวแดด แผลผา เราร้อน ผ่อนคลาย
๓ พยางค์ ได้แก่ ความจริงใจ ไร้ความสุข
๔ พยางค์ ได้แก่ ทำมาหากิน ยินดีปรีดา

คล้องจองโดยอาศัยรูปของพยัญชนะ

คำคล้องจองด้วยพยัญชนะต้น หมายถึง คำคล้องจองที่ใช้ตัวอักษรชนิดเดียวกัน หรือตัวอักษรประเภทเดียวกัน หรือใช้ตัวอักษรที่มีเสียงคู่กัน (อักษรคู่) เช่น ข ค ฌ ท ธ ถ ฑ เป็นต้น

เสียง ก ได้แก่ กาง เกลียด เก้า กิน กลอง

เสียง ค ได้แก่ ควาย ความ ควร เคียง คน

เสียง ท ได้แก่ ทาน ธง ไถ ถาม เต่า

เสียง พ ได้แก่ เพียง ผ่า ผ่าน พิณ ภาพ

สัมผัส

สัมผัส คือลักษณะที่บังคับให้ใช้คำคล้องจองกัน สัมผัส เป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดในคำประพันธ์ของไทย คำประพันธ์ทุกชนิดจำเป็นต้องมีสัมผัส

ชนิดของสัมผัสที่ควรรู้มี ๔ อย่างดังนี้

- ๑) สัมผัสสระ
- ๒) สัมผัสอักษร
- ๓) สัมผัสนอก
- ๔) สัมผัสใน

สัมผัสสระ

สัมผัสสระ คือ คำที่มีเสียงสระตรงกัน ถ้ามีตัวสะกดก็ต้องเป็นตัวสะกดในมาตราเดียวกัน ใช้วรรณยุกต์ต่างกันก็ถือว่าสัมผัสกันได้

ตัวอย่าง

ใช้การชาญกอบชอบกิจ

เพ่งมองพองมิตรพิศหมาย

ข้อกล่าวข่าวกล้าคำกลาย

เหมือนแทนแม่นทนายหมายที่

คำที่สัมผัสสระกันคือ การ-ชาญ, กอบ-ชอบ, มอง-พอง, มิตร-พิศ, กล่าว-ข่าว, กล้า-คำ, แทน-แม่น, ทาย-หมาย

จะเห็นได้ว่า การ-ชาญ มีสระอา และมีตัวสะกดในมาตราแม่กนเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า กอบ-ชอบ มีสระออ และมีตัวสะกดในมาตราแม่กบเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า มอง-พอง มีสระออ และมีตัวสะกดในมาตราแม่กงเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า มิตร-พิศ มีสระอิ และมีตัวสะกดในมาตราแม่กดเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า กล่าว-ข่าว มีสระอา และมีตัวสะกดในมาตราแม่เกวเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า กล้า-คำ มีสระอำเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า แทน-แม่น มีสระเเ และมีตัวสะกดในมาตราแม่กนเหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า ทาย-หมาย มีสระอา และมีตัวสะกดในมาตราแม่เกยเหมือนกัน

ข้อควรระวัง

อย่าใช้สระเสียงสั้นสัมผัสกับสระเสียงยาว แม้ว่าจะมีตัวสะกดเดียวกันก็ไม่ถือว่าสัมผัสสระกัน เช่น กิน ไม่สัมผัสสระกับ จิน ปิน สิล

สัมผัสอักษร

สัมผัสอักษร

สัมผัสอักษร คือคำที่ใช้พยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน อาจเป็นตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะเดียวกัน หรือพยัญชนะที่มีเสียงสูงต่ำเข้าคู่กันก็ได้ เช่น ค-ข , ช-ฉ , ฟ-ฝ หรือพยัญชนะควบหุคเดียวกันก็ได้ เช่น กร ตร ผล ขว

ตัวอย่าง

กาง	สัมผัสกับ	กิด	กั้น	กอด	กุ่ม
คาน	สัมผัสกับ	คาบ	คัด	ข้า	เขี่ยน
ปรุง	สัมผัสกับ	ปราม	ปรับ	เปรียบ	เปรย
ตรู	สัมผัสกับ	ตรี	ตรง	ไทร	ตรวน
ขวาน	สัมผัสกับ	ขวาง	แขวน	ความ	ควาย

สัมผัสอักษรเป็นคำคล้องจองที่ใช้ตัวอักษรที่มีเสียงคู่กัน ที่เรียกว่า อักษรคู่

สัมผัสอักษร เป็นคำคล้องจองที่ใช้ตัวอักษรที่มีเสียงคู่กัน ที่เรียกว่า อักษรคู่

ใช้อักษรที่มีเสียงคู่กัน คือ ใช้อักษรต่ำชนิดอักษรคู่ ๑๔ ตัว กับอักษรสูง ๑๑ ตัว ซึ่งมีเสียงผันเข้ากันได้เป็นคู่ ๆ ดังนี้

อักษรต่ำ ๑๔ ตัว	อักษรสูง ๑๑ ตัว
ก ก ฅ	ข ข
ช ฅ	ฅ
ซ (ทร-ซ)	ศ ย ศ
ท ฅ ท ฅ	ฐ ฅ
พ ฅ	ผ
ฟ	ฝ
ฮ	ห

สัมผัสนอก

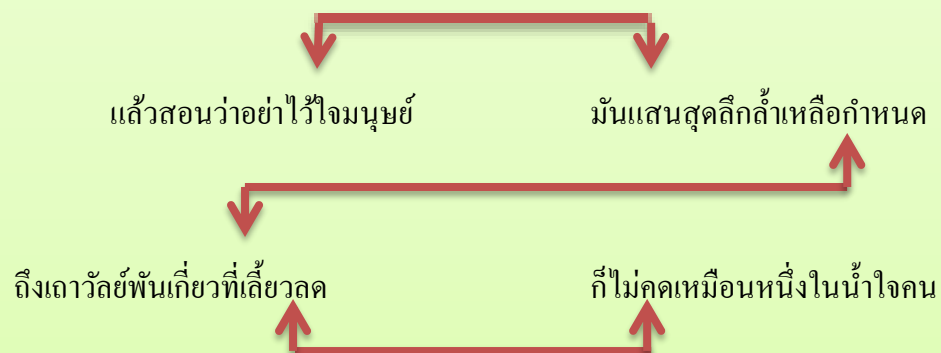

สัมผัสนอก คือคำที่บังคับให้คล้องจองกันในระหว่างวรรคหนึ่งกับอีกวรรคหนึ่ง ซึ่งมีตำแหน่งที่ต่าง ๆ กัน ตามชนิดของคำประพันธ์นั้นๆ สัมผัสนอกนี้เป็นสัมผัสที่บังคับซึ่งจำเป็นต้องมี จะขาดไม่ได้ และจะต้องเป็นสัมผัสสระเท่านั้น

สัมผัสนอก

สัมผัสนอกเป็นสัมผัสบังคับที่จะต้องมีในบทประพันธ์ต่าง ๆ ได้แก่ สัมผัสที่ส่งและรับกันระหว่างวรรค ระหว่างบาท และระหว่างบท และต้องเป็นสัมผัสสระเท่านั้น เช่น

ตัวอย่าง

สัมผัสใน

สัมผัสใน หมายถึง คำสัมผัสที่คล้องจองกันอยู่ในวรรคเดียวกัน อาจเป็นสัมผัสสระ หรือสัมผัสอักษรก็ได้ สัมผัสในนั้นจะช่วยให้อ่านบทประพันธ์มีความไพเราะมากขึ้น

การที่จะเลือกคำสัมผัสสระหรือสัมผัสพยัญชนะในช่วงระหว่างคำใดนั้น ต้องรู้จักเลือกใช้อย่างฉลาด และคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่งคำที่จะรับสัมผัสกันจะทำให้เสียงซ้ำซากหรือไม่

สัมผัสในแม้จะไม่มีก็ไม่ถือว่าผิดกฎเกณฑ์ฉันทลักษณ์ แต่ถ้าไม่มีสัมผัสในจะทำให้กลอนขาดความไพเราะ ไม่รื่นหู ดังนั้นไม่ควรมองผ่านความสำคัญของสัมผัสในเป็นอันขาด เพราะสัมผัสในถือเป็นเสน่ห์คำที่ช่วยให้กลอนมีความไพเราะและน่าอ่าน

สัมผัสในแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร

ตัวอย่าง

สัมผัสระหว่างบท

สัมผัสระหว่างบท หมายถึง คำสัมผัสหรือคำคล้องจองที่เชื่อมโยงสัมผัสถึงกันระหว่างบทต่อบท ซึ่งมีเพียงตำแหน่งเดียวเท่านั้น คือคำสุดท้ายของวรรคที่ ๔ ของบทต้นรับสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ ในบทถัดไป ไม่ว่ากลอนสำนวนนั้นจะมีความยาวกี่บท ต้องมีสัมผัสระหว่างบทเชื่อมโยงกันโดยตลอด และใช้ได้เฉพาะสัมผัสสระเท่านั้น

สัมผัสระหว่างบทนี้ ถือว่าเป็นจุดที่สำคัญมาก เพราะถ้าไม่มีนอกจากจะผิดฉันทลักษณ์แล้วยังแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนกลอนนั้นเขียนกลอนเป็นเลข แม้จะเขียนกลอนดีเพียงใด แต่ถ้าไม่มีสัมผัสระหว่างบทแล้ว ก็จะทำให้กลอนไม่ไพเราะ ดังนั้นถ้าเขียนกลอนความยาวมากกว่าหนึ่งบทขึ้นไป จึงต้องมีการรับสัมผัสระหว่างบทเชื่อมกันต่อไปทุกบทจนจบ

ตัวอย่าง

oooooooo

oooooooo

oooooooo

oooooooo

oooooooo

oooooooo

oooooooo

oooooooo

บทที่ ๑

สัมผัสระหว่างบท

บทที่ ๒

ข้อควรระวังในการใช้สัมผัส

สัมผัสซ้ำ

๑. สัมผัสซ้ำ คำที่อยู่ในตำแหน่งรับสัมผัสนอกหรือสัมผัสระหว่างบทเชื่อมโยงถึงกันนั้นอย่าใช้ซ้ำกันเป็นอันขาด ไม่ว่าคำนั้น ๆ จะมีรูปแบบการเขียนและความหมายเหมือนกันหรือต่างกัน ถ้าอ่านออกเป็นเสียงเดียวกันแล้ว จะใช้ซ้ำกันไม่ได้ เช่น คำว่า ทำ กับ ธรรม , พัก กับ พรรค , มัก กับ มรรค เป็นต้น ซึ่งถือว่าผิดฉันทลักษณ์อีกด้วย ตัวอย่างเช่น

สัมผัสนอกอย่าใช้คำซ้ำอักษร
แม้ความดีก็เลิยรสมหดรากา

ถ้ารีบร้อนจะทำให้กลอนไร้ค่า
จงทราบค่าใช้คำซ้ำไม่ดี

สัมผัสสั้น – ยาว

๒. สัมผัสสั้น – ยาว ระวังอย่าใช้คำที่มีเสียงสั้น – ยาวแตกต่างกันมาเชื่อมโยงรับสัมผัสนอกหรือสัมผัสระหว่างบทเป็นอันขาด เช่น คำว่า ไอ กับ อาย , วัน กับ วาน , กิน กับ คิล เป็นต้น เพราะการใช้เสียงสั้นกับเสียงยาวรับสัมผัสนอกหรือสัมผัสระหว่างบทถือว่าผิดฉันทลักษณ์ ตัวอย่างเช่น

สัมผัสนอกโปรดดูให้รู้ชัด
แล้วรรคสามลงคำว่าทวาลย

รับสัมผัสคำว่าอย่าผลอไผล
ไกับอายผิดสัมผัสบัญญัติกลอน

ชิงสัมผัส

๑. การแย่งสัมผัส (ชิงสัมผัส) กลอนแต่ละวรรคอย่าใช้คำที่เป็นสัมผัสนอกกับสัมผัสในปะปนกัน จนไม่ทราบว่าเป็นกลอนวรรคเดียวกันผู้เขียนต้องการใช้คำไหนเป็นสัมผัสนอก คำไหนเป็นสัมผัสใน เนื่องจากมีคำที่ออกเสียงเหมือนกันรวมอยู่ในวรรคเดียวกันมากเกินไป เช่น สัมผัสนอกในวรรคที่ ๒ และวรรคที่ ๔ เพราะในกลอนทั้งสองวรรคนี้ มีตำแหน่งคำที่รับสัมผัสนอกได้ ๒ ที่ คือคำที่ ๓ หรือคำที่ ๕ ที่ใดที่หนึ่ง (กรณีกลอนวรรคนี้มีแปดคำ) และคำที่ ๖ (กรณีกลอนวรรคนี้มีเก้าคำ)

ถ้าใน ๒ ตำแหน่งกลอนดังกล่าวใช้คำที่ออกเสียงเดียวกัน (สระเดียวกัน ตัวสะกดมาตราเดียวกัน) จะเกิดการแย่งกันว่าตัวไหนเป็นคำที่รับสัมผัสนอกอย่างแท้จริง เพราะต่างมีสิทธิ์ในการรับสัมผัสนอกได้ทั้ง ๒ ตำแหน่ง แต่เลือกใช้ได้เพียงตำแหน่งเดียว

อีกกรณีหนึ่ง ถ้าเกิดขึ้นกับกลอนวรรคที่ ๓ ซึ่งมีตำแหน่งคำรับสัมผัสนอกที่คำสุดท้ายของวรรคเท่านั้น ถ้ามีคำอื่น ๆ ในวรรคโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่อยู่ในตำแหน่งจังหวะอ่านตก คือคำที่ ๓ กับคำที่ ๕ ถ้าอ่านออกเสียงเดียวกันกับคำสุดท้ายของวรรค ก็จะทำให้ความหนักแน่นของคำสุดท้าย ซึ่งเป็นตำแหน่งคำที่รับสัมผัสนอกดูเลียงเบาและเลื่อนไป

การใช้คำดังกล่าวถึงแม้ว่าจะไม่ถือว่าผิดฉันทลักษณ์ แต่ก็ไม่ควรให้เกิดขึ้น เพราะจะทำให้กลอนไม่ไพเราะ ใช้คำซ้ำซาก ไม่น่าอ่าน เช่น

กลอนจะจิตชิดกร้อยด้วยความซัด
ระวังคำเคียงคู่ตามคำครู

ถ้าสัมผัสในถัดฟังขัดหู
ลองอ่านดูจรรู้ทุกผู้เอย

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๑ หาคำคล้องจอง

ให้นักเรียนโยงคำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน

๑. รอยยิ้ม

๒. วุ่นวาย

๓. พอเพียง

๔. ปรับปรุง

๕. น้ำลด

๖. ว่างเปล่า

๗. นิ่งเฉย

๘. ฝ่ายพอม

๙. โดดเดี่ยว

๑๐. ร่มรื่น

เลี้ยงชีพ

ขายของ

พิมพ์ใจ

หมดสิ้น

รู้เรื่อง

เล่าเรื่อง

เคยทำ

เลียวลัด

นุ่มรับ

ชื่นใจ

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๒ เขียนคำคล้องจอง

ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองกับคำที่กำหนดให้

๑. เขียนคำคล้องจอง ๒ พยางค์ ให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง	คนรวย	=	สวยดี		
เล่าเรียน	=		วุ่นวาย	=	
รอยยิ้ม	=		พอเพียง	=	
จริงใจ	=		แบบฝึก	=	

๒. เขียนคำคล้องจอง ๓ พยางค์ ให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้

ปัจจุบัน	=		บาดทะยัก	=	
ปล้นสะดม	=		ความจริงใจ	=	
ภัตตาหาร	=		ประเทศไทย	=	

๓. เขียนคำคล้องจอง ๔ พยางค์ ให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้

น้ำใสใจจริง	=		ท่ามาหากิน	=	
เป็นห่วงเป็นใย	=		พอกินพอใช้	=	
ทอดมันปลาทราย	=		บ้านนี้สืสว	=	

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๓ เขียนคำสัมผัสสระ

ให้นักเรียนเขียนคำสัมผัสสระจากคำประพันธ์ต่อไปนี้

๑.

ระลอกซัดพลัดเข้าในปากฉลาม

รอดออกตามชีเหงือกเลือกสลน

คำสัมผัสสระ ได้แก่

๒.

ผีเสื้อกั้วตัวสั้นเพียงบรรลัย

ก็หลบไปตามวนชลธาร

คำสัมผัสสระ ได้แก่

๓.

ครั้นถามไถ่ไม่พูดก็โผนจับ

ดูกลอกกลับกลางน้ำปล้ำมัจฉา

คำสัมผัสสระ ได้แก่

๔.

ไม่พบเห็นเป็นเพลาเข้าราตรี

อสุรีเหลือแค้นแน่นอุรา

คำสัมผัสสระ ได้แก่

๕.

ทั้งถูกเต้าเผ่าพงศ์ก็พลัดพราย

ยังแต่กายเกือบจะสิ้นคั่นชีวัน

คำสัมผัสสระ ได้แก่

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๔ เขียนคำสัมผัสอักษร

ให้นักเรียนเขียนคำสัมผัสอักษรจากคำประพันธ์ต่อไปนี้

๑.

เปิบข้าวทุกคราวค่ำ จงสู้งาเป็นอาจิน

คำสัมผัสอักษร ได้แก่

๒.

เห็นสิ้นบุญแล้วในเบื้องประจัน ขอมายมั่นบุญเบื้องบูรพา

คำสัมผัสอักษร ได้แก่

๓.

จนคนบนสัปคับรับไม่ทัน หม้อข้าวขันตกแตกกระจายราย

คำสัมผัสอักษร ได้แก่

๔.

ข้ามกระสอบกรอบแกรบกระไกรกริก กลักพริกพลิกพลิงตะแคงหาง

คำสัมผัสอักษร ได้แก่

๕.

เห็นวัดวาอารามตามดลิ่ง ออกแจ้งจริงเหลือจะจำในคำเขียน

คำสัมผัสอักษร ได้แก่

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๕ ฝึกทักษะสัมผัสนอก

ให้นักเรียนเขียนโยงเส้นคำสัมผัสนอกจากคำประพันธ์ต่อไปนี้

๑.	อัมมารมณัชมสถานวิมานมาศ	อันโอภาสแผ่ผายพรายรังสี
	รัศมีมิเพียงเสียดคนตรี	ประทีปที่มรสระจิงหะโยน
*****		
๒.	อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์	เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
	ใคร ๆ เห็นไม่เป็นที่จำเรียดา	เขาจะพากันเย้ยให้อับอาย
*****		
๓.	ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้	ของไทยแน่นั้นหรือคือภาษา
	ซึ่งผลิดอกออกผลแต่ต้นมา	รวมเรียกว่าวรรณคดีไทย
*****		
๔.	แม่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมตั้งใจนัก	เรียวแรงรักแม่ใช้เพื่อฝืน
	อีกสาวไหมด้วยมือซื่อสัตย์นั้น	ทั้งทอมันละเมียดละไมใช้เวลา
*****		
๕.	บนเส้นทางของครูผู้ชีวิต	ทุ่มเทจิตเพื่อผลิตศิษย์ทั้งผอง
	หวังให้ศิษย์มีความรู้ตามครรลอง	ครูเฝ้ามองด้วยหัวใจใฝ่หวังดี

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๖ ฝึกทำคำคล้องจอง

ให้นักเรียนนำคำคล้องจองที่กำหนดให้แยกใส่ในตารางคำคล้องจองโดยอาศัยรูปของสระ
และคำคล้องจองโดยอาศัยรูปของพยัญชนะให้ถูกต้อง

เหลียว – แล

โถม – โถม

รู้้ง – พุ่ง

ผยอง – โทม

มิตร – จิต

พิษ – พักตร์

ทุกข์ – ทัพ

หน่าย – หมาย

กาล – นาน

จบ – พบ

เผื่อ – ผ่อน

เกลี้ยง – เลี้ยง

คำคล้องจองโดยอาศัยรูปของสระ	คำคล้องจองโดยอาศัยรูปของพยัญชนะ

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบหลังเรียน ฉบับนี้ ใช้ทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องคำสัมผัสและคำคล้องจอง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ ๒๐ นาที
๒. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับในช่อง ☐ อักษร ก , ข , ค และ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียว ในกระดาษคำตอบ

๑. กลอนวรรคใดมีสัมผัสสระมากที่สุด

- ก. ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร
- ข. อนิจจาโอ้ว่าความรักเอย
- ค. จะไปลามาไหว่นะศิษย์นะ
- ง. ยามปิดภาคคิดถึงตรึงใจยิ่ง

๒. คำประพันธ์นอกจากบังคับสัมผัสแล้ว ข้อบังคับที่กลอนต้องมีได้แก่ข้อใด

- ก. เสียงพยัญชนะ
- ข. เสียงสั้นยาวของคำ
- ค. เสียงวรรณยุกต์
- ง. เสียงหนักเบาของคำ

๓. ในการแต่งคำประพันธ์ทุกชนิดข้อใดที่ขาดไม่ได้

- ก. สัมผัสนอก
- ข. สัมผัสใน
- ค. เสียงวรรณยุกต์
- ง. เสียงหนักเบา

๘. คำสัมผัสหรือคำคล้องจองที่เชื่อมโยงรับสัมผัสภายในวรรคเดียวกัน คือสัมผัสชนิดใด

- ก. สัมผัสนอก
- ข. สัมผัสใน
- ค. สัมผัสระหว่างบท
- ง. สัมผัสระหว่างวรรค

๙. คำสัมผัสหรือคำคล้องจองที่เชื่อมโยงรับสัมผัสถึงกันในระหว่างวรรคหนึ่งกับอีกวรรคหนึ่ง คือสัมผัสชนิดใด

- ก. สัมผัสนอก
- ข. สัมผัสใน
- ค. สัมผัสระหว่างบท
- ง. สัมผัสระหว่างวรรค

๑๐. ๐๐๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐๐
๐๐๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐๐
 ๐๐๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐๐
๐๐๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐๐

จากภาพคือสัมผัสใดของกลอนสุภาพ

- ก. สัมผัสนอก
- ข. สัมผัสใน
- ค. สัมผัสระหว่างบท
- ง. สัมผัสระหว่างวรรค

บรรณานุกรม

กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๔๐). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รวมสาส์น.

จักริน จุลพรหม. (๒๕๕๑). การแต่งคำประพันธ์. กรุงเทพฯ : บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.

คนยา วงศ์ระชะชัย. (๒๕๔๒). การอ่านเพื่อชีวิต. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

วันเนา ยูเต็น. (๒๕๓๒). การศึกษาเรื่องกลอน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

บรรจง ชาครัตน์พงศ์. (๒๕๕๑). เคล็ดลับการแต่งคำประพันธ์ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน.

กรุงเทพฯ : บริษัท ยูแพคอินเตอร์ จำกัด.

ประยงค์ อนันตวงศ์. (๒๕๓๓). กลอนและวิธีเขียนกลอน. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

บุษ โตคติเทพและสุธีร์ พุ่มกุมาร. (๒๕๕๒). คู่มือเรียนเขียนกลอน. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แม่คำผาง.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๖). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๖. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.

วิเชียร เกษประทุม. (๒๕๔๓). ลักษณะคำประพันธ์ไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

อุปกิตศิลปสาร. (๒๕๓๕). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

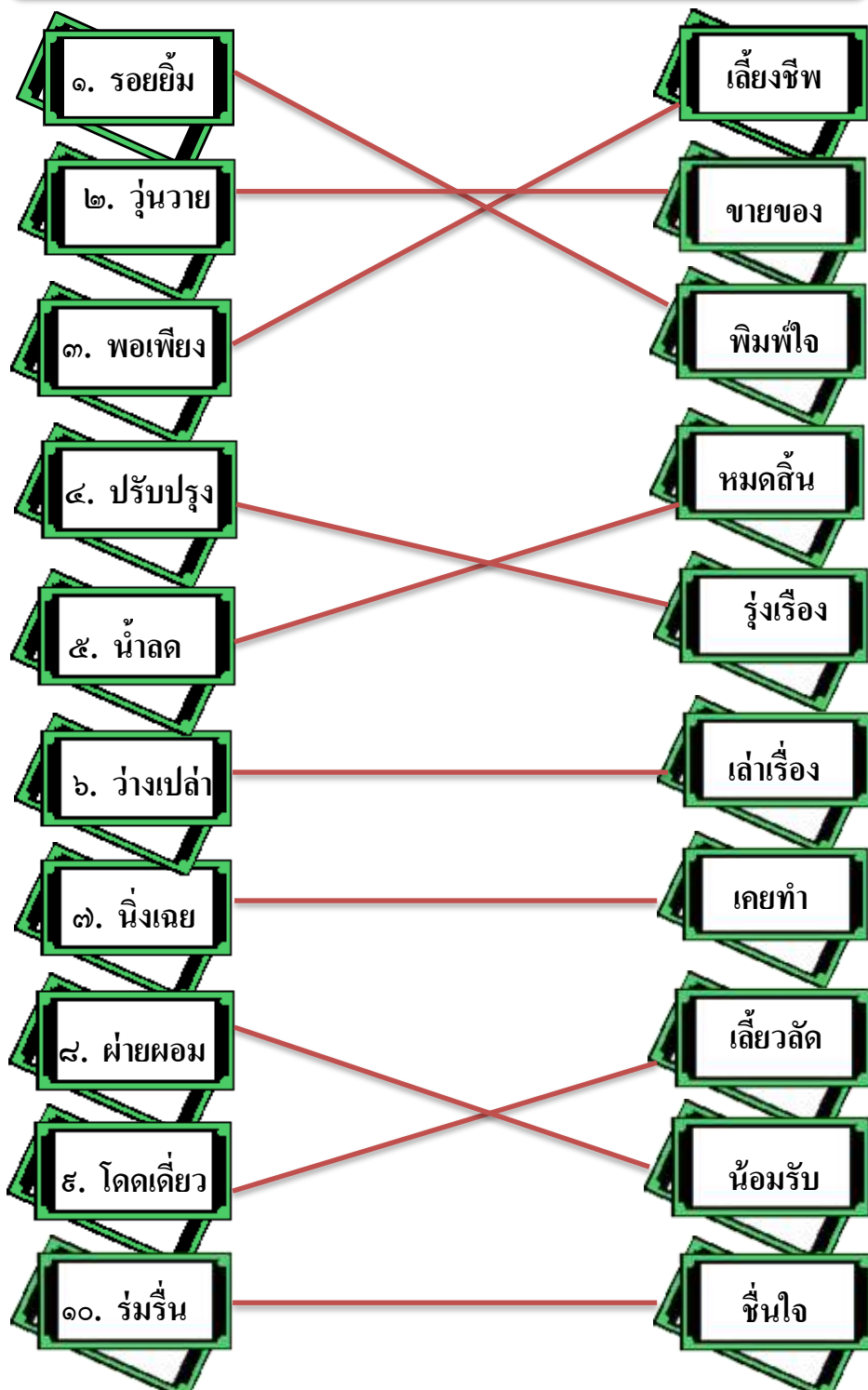
๑. ก	๖. ง
๒. ง	๗. ก
๓. ก	๘. ข
๔. ข	๙. ก
๕. ก	๑๐. ก

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๑ หาคำคล้องจอง

ให้นักเรียนโยงคำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๒ เขียนคำคล้องจอง

ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองกับคำที่กำหนดให้

๑. เขียนคำคล้องจอง ๒ พยางค์ ให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง	คนรวย	=	สวยดี		
เล่าเรียน	=	เขียนอ่าน	วุ่นวาย	=	ขายของ
รอยยิ้ม	=	นุ่มนวล	พอเพียง	=	เลี้ยงชีพ
จริงใจ	=	ให้กัน	แบบฝึก	=	นึกคิด

๒. เขียนคำคล้องจอง ๓ พยางค์ ให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้

ปัจจุบัน	=	ทันเหตุการณ์	บาดทะยัก	=	มักทุกข์ใจ
ปล้นสะดม	=	พรมสีทอง	ความจริงใจ	=	ใฝ่ความดี
ภัตตาหาร	=	งานใหญ่โต	ดอกบัวหลวง	=	ห่วงแก้วตา

๓. เขียนคำคล้องจอง ๔ พยางค์ ให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้

น้ำใสใจจริง	=	สิ่งที่ต้องการ	ทำมาหากิน	=	สินทรัพย์มากมาย
เป็นห่วงเป็นใย	=	ใส่ใจต่อกัน	พอกินพอใช้	=	ให้เก็บบอคอม
ทอดมันปลาทราย	=	หมายกำหนดการ	บ้านนี้สี่สวย	=	รวมน้ำใจงาม

อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอน

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๓ เขียนคำสัมผัสสระ

ให้นักเรียนเขียนคำสัมผัสสระจากคำประพันธ์ต่อไปนี้

๑.

ระลอกซัดพลัดเข้าในปากฉลาม

รอดออกตามชีเหงือกเลือกสลน

คำสัมผัสสระ ได้แก่

ซัด - พลัด

เหงือก - เลือก

๒.

ผีเสื้อกั้วตัวสั้นเพียงบรรลัย

ก็หลบไปตามวนชลธาร

คำสัมผัสสระ ได้แก่

กั้ว - ตัว

วน - ชล

๓.

ครั้นถามไถ่ไม่พูดก็โผนจับ

ดูกลอกกลับกลางน้ำปล้ำมัจฉา

คำสัมผัสสระ ได้แก่

ไถ่ - ไม่

น้ำ - ปล้ำ

๔.

ไม่พบเห็นเป็นเพลาเข้าราตรี

อสุรีเหลือแค้นแน่นอุรา

คำสัมผัสสระ ได้แก่

เห็น - เป็น

แค้น - แน่น

๕.

ทั้งถูกเต้าเผ่าพงศ์ก็พลัดพราย

ยังแต่กายเกือบจะสิ้นคั่นชีวัน

คำสัมผัสสระ ได้แก่

เต้า - เผ่า

สิ้น - คั่น

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๔ เขียนคำสัมผัสอักษร

ให้นักเรียนเขียนคำสัมผัสอักษรจากคำประพันธ์ต่อไปนี้

๑.

เปิบข้าวทุกคราวคำ จงสู้งาเป็นอาจิน

คำสัมผัสอักษร ได้แก่ ข้าว-คราว-คำ จง-งา-จิน

๒.

เห็นสิ้นบุญแล้วในเบื้องประจวบ ขอมหายมันบุญเบื้องบูรพา

คำสัมผัสอักษร ได้แก่ บุญ-เบื่อง หมาย-มัน

๓.

จนคนบนสัปคับรับไม่ทัน หม้อข้าวขันตกแตกกระจายราย

คำสัมผัสอักษร ได้แก่ ข้าว-ขัน ตก-แตก

๔.

ข้ามกระสอบกรอบแกรบกระไกรกริก กลักพริกพลิกพลองตะแคงหาง

คำสัมผัสอักษร ได้แก่ กรอบแกรบ-กระไกร-กริก พริก-พลิก-พลอง

๕.

เห็นวัดวาอารามตามตลิ่ง ออกแจ้งจริงเหลือจะจำในคำเขียน

คำสัมผัสอักษร ได้แก่ วัด-วา ตาม-ตลิ่ง แจ้ง-จริง-จะ-จำ
คำ-เขียน

แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องกลอนสุภาพ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๓ คำสัมผัสและคำคล้องจอง

ชุดที่ ๖ ฝึกทำคำคล้องจอง

ให้นักเรียนนำคำคล้องจองที่กำหนดให้แยกใส่ในตารางคำคล้องจองโดยอาศัยรูปของสระ และคำคล้องจองโดยอาศัยรูปของพยัญชนะให้ถูกต้อง

เหลียว – แล

โถม – โถม

รู้ – ฟุ้ง

วาด – วน

มิตร – จิต

พิษ – พักตร์

ทุกข์ – ทัพ

หน่าย – หมาย

กาล – นาน

จบ – พบ

เผื่อ – ผ่อน

กลม - เกลี้ยง

คำคล้องจองโดยอาศัยรูปของสระ	คำคล้องจองโดยอาศัยรูปของพยัญชนะ
โถม – โถม	เหลียว – แล
รู้ – ฟุ้ง	วาด – วน
มิตร – จิต	พิษ – พักตร์
หน่าย – หมาย	ทุกข์ – ทัพ
กาล – นาน	เผื่อ – ผ่อน
จบ – พบ	กลม - เกลี้ยง

